

SLIKKERTJES-NIEUWSBRIEF

Tweede jaargang (verschijnt maandelijks)

nummer 13, januari 2008

Redactie : M.M. van der Slikke

Per adres : Dotterlei 735, 2906 BR Capelle aan den IJssel

e-mail : slikke@versatel.nl

INLEIDING

Geliefde broers, zusters, zwagers, schoonzusters, (achter)neven en (achter)nichten,

Dit is dan de eerste nieuwsbrief van het nieuwe jaar. Wij hebben elkaar allemaal kaarten gestuurd met de beste wensen voor 2008. Nu vanaf deze plaats sluiten wij ons graag daarbij aan. Wij hebben zeer veel kaarten en mails ontvangen, zelfs van neven en nichten waarvoor onze hartelijke dank. Hierdoor hebben wij ervaren dat het uitgeven van de

Slikkertjes-Nieuwsbrief

door velen wordt gewaardeerd. Dat doet ons deugd en dientengevolge hebben wij besloten dit jaar hiermee door te gaan.

Soms denk je wel eens is er wel (genoeg) nieuws om een nieuwsbrief uit te doen laten gaan. Maar iedere maand staan wij versteld hoeveel nieuws op ons afkomt. Zoals jullie vaak hebben gemerkt hebben wij met gemak vele pagina's gevuld. Omdat niet al het nieuws breeduit kan worden uitgemeten hebben wij besloten een paar maanden op proef een rubriek bij de nieuwsbrief toe te voegen. Het betreft de rubriek "**Ditjes en Datjes**". Het is jullie taak om hieraan invulling te geven. Wij zijn benieuwd of dit door jullie wordt opgepikt, want slaagt de proef, dan gaan wij hiermee door.

Daarbij is het ook fijn dat vele familieleden meedoen met het aanleveren van hun bijdrage. Ook deze maand hebben wij weer diverse bijdragen mogen ontvangen. Wij zullen maar daarop niet vooruit lopen.

Nog steeds ontvangen wij regelmatig nieuwe aanmeldingen, desondanks missen wij nog steeds tientallen mailadressen van (achter)neven en (-)nichten. Wij zouden graag ook hun mailadressen willen ontvangen zodat ook zij de nieuwsbrief persoonlijk kunnen ontvangen. Immers ook zij behoren tot de familie. Dus weet je iemand van de familie die de nieuwsbrief niet ontvangt maar wel een mailadres heeft, laat het ons weten.

Verder wensen wij jullie wederom veel leesplezier.

ZIEKENHOEKJE

Veel nieuws valt er niet te melden, alhoewel dat dit niet betekent dat het met de zieken goed gaat. Wij hebben begrepen dat **(tante) Hanna** veel pijn heeft gehad en dat de zorgen alleen maar toenemen. Het is een zegen dat wij haar nog in ons midden mogen hebben. Laten wij ze niet vergeten in onze gebeden.

Onderstaand vinden jullie nog een berichtje van **(tante) Hanna** die zij ons op 12 januari j.l. mailde.

Lieve familie,

Hier weer even een berichtje voor de nieuwsbrief. Omdat ik weer zo'n afschuwelijke aanval heb gehad ben ik wat eerder naar de oncoloog geweest, een echo en een dunne darm onderzoek gehad, maar er is eigenlijk niets uitgekomen. Daarom met dieet proberen of het beter gaat en de aanvallen wat langer wegblijven. De hevige pijn in mijn rug is niet te verklaren! Allemaal weer de hartelijke groeten en bedankt voor het meeleven.

Groetjes (tante) Hanna

Van **Rhodé van der Slikke** [dochter van (oom) Maarten en (tante) Sophia] ontvingen wij de volgende mail.

Hallo allemaal,

Er worden regelmatig vragen aan mij gesteld over het wonen in Hendrik Ido Ambacht. Ik wil hier in het kort wat duidelijkheid in geven. Omdat ik met mijzelf wat in de knoop zat, woon ik al twee en halve jaar op de Sandeling te Hendrik Ido Ambacht. Gelukkig gaat het nu wat beter dankzij de begeleiding van de Sandeling en de hulp die ik van God gekregen heb.

Maar ook van mijn ouders en mijn familie heb ik veel steun gehad.

Ik heb de afgelopen tijd enkele kaartjes van de familie ontvangen en dat vond ik heel fijn.

Graag ontvang ik nog meer kaartjes Mijn adres is:

Rhodé van der Slikke

Sandeling

Geertruid Peinsenhof 24

3342 GN Hendrik Ido Ambacht

Iedereen die een kaartje stuurt, krijgt van mij een kaartje terug.

Gelijk wil ik van de gelegenheid gebruik maken om mijn vader en moeder te bedanken voor het vele werk die zij verrichten voor de nieuwsbrief ondanks het grote gezin en het drukke bestaan. Ik hoop dat zij dit nog vele jaren in goede gezondheid mogen doen.

Allen hartelijke groeten van Rhodé

Verder vragen wij nogmaals jullie aandacht voor **Bouke van Krimpen**. Zie onze vorige nieuwsbrief. **Bouke** woont zoals jullie weten door omstandigheden tijdelijk niet thuis. Ook hij ontvangt graag wat kaarten. Zijn tijdelijke adres is:

Bouke van Krimpen

Fornhese kinder- en jeugdpsychiatrie

locatie Zon en Schild, afd. De Branding

Postbus 3051

3800 DB Amersfoort.

GEBOORTE

Op nieuwjaarsdag werden wij [(Ome) Maarten en (tante) Sophia] verblijd toen onze kleindochter **Tabitha**, dochter van **Jan en Lizette van Noort-van der Slikke** ons mededeelde dat haar moeder een baby verwacht.

Als alles goed mag gaan zal de baby in juni geboren worden.

In de voorlaatste nieuwsbrief hebben wij ook medegedeeld dat **Ariën en Marieke Rozendaal-van der Slikke** eind maart een baby verwacht. Voor beide een spannende tijd. **Lizette** is reeds moeder van twee dochters en een zoon en **Marieke** heeft een zontje. Het is onze wens en bede dat alles goed mag verlopen.

Bijgaand vinden jullie in een Excel bestand de gevraagde en beloofde lijst van de achterkleinkinderen van **Opa van der Slikke**. Deze lijst heeft **Lydia den Toom-van Krimpen** samengesteld. Het is een hele klus geweest en daarvoor onze dank.

BIJDRAGE VAN

Wij hebben de oude draad weer opgepakt. Dat wil zeggen, deze rubriek wordt weer gevuld door een neef of een nicht. Deze keer een

bijdrage van nee, niet van **Carlo van Krimpen**. Vanwege drukte in zijn bedrijf heeft hij gevraagd of zijn broer **Arend** deze maand de bijdrage wilde leveren.

Allereerst willen wij ons voorstellen. Wij zijn Lenie en Arend van Krimpen. Inmiddels zijn wij 18 jaar getrouwd. Lenie is 40 en Arend 41 jaar. Wij hebben twee kinderen. Marlon is 7 en Laura 4 jaar. Wij wonen in Vlaardingen. Dit ligt tussen Rotterdam en Hoek van Holland.

Arend is de vierde (van veertien) in het gezin van (tante) Lydia en (oom) Cock van Krimpen. Lenie (meisjesnaam is Rijkers) is de oudste uit een schippersgezin met vier kinderen. Nadat Arend zijn dienstplicht had vervuld bij de Koninklijke Marine heeft hij een zoetwaren speciaalzaak overgenomen in Den Haag. Al vrij snel kwam Lenie daar ook werken. Na tien jaar is Arend als inrichtingswerker in de gevangenis gaan werken. Lenie bleef de zaak runnen. Wij hebben de zaak in 2000 verkocht.

Lenie is nu fulltime moeder en werkt daarnaast 2 dagdelen als interieur verzorgster. Arend werkt 36 uur als leidinggevende bij Justitie. Eerst 9 jaar in een gevangenis en sinds juni 2006 op "de Bajesboot" in Rotterdam. Marlon zit in groep 3 van de basisschool en Laura in groep 1.

Zowel **Marlon** als **Laura** komen uit het kindertehuis "Chiquitines". Dit betekent: "De kleintjes". Chiquitines en in één adem Cali en Colombia, zijn begrippen die onlosmakelijk zijn verbonden met ons leven.

Lenie vindt winkelen geweldig. Arend houdt van klussen en probeert in de weinig vrije tijd een hengeltje uit te gooien.

Dit is dus **Marlon**

Marlon is een echte sportman. Hij gaat op de fiets naar school, heeft skeelers en zit op judo.

Laura is gek op alles wat met prinsessen te maken heeft. Ze zit op turnen en zingen is haar grote hobby.

en dit is dus **Laura**

Zo, nu weten jullie iets meer over ons.
Wil je een keer langs komen?

Ons adres is: **Arend en Lenie van Krimpen-Rijkers**
 Burg. Pruissingel 51
 3131 JN Vlaardingen
 Tel: 010-4346130
 E-mail: vankrimpen@zonnet.nl

Groetjes van Lenie, Arend, Marlon en Laura van Krimpen.

Wij geven de pen nu over aan **Peter Bakker!**

Arend en Lenie, hartelijke dank voor jullie bijdrage. Een hele verantwoording om zulke lieve kinderen op te voeden, maar jullie zullen wel heel dankbaar zijn dit te mogen doen. Wij kunnen ons nog herinneren, toen wij enkele jaren geleden bij jullie waren, toen je **Marlon** net had opgehaald uit Colombia, jullie ons door middel van een video liet zien in welke omstandigheden deze kinderen in de tehuizen verbleven. Wij hebben toen bij jullie gemerkt dat het een dubbele zegen is deze kinderen te mogen adopteren.

(JEUGD)HERINNERINGEN

Het doet ons een genoegen dit keer de beloofde bijdrage van **(oom) Jaap van der Slikke** te mogen opnemen in de nieuwsbrief. Omdat de bijdrage enkele pagina's bevatten zijn wij zo vrij geweest deze in tweeën te knippen. Het tweede deel zal in de volgende nieuwsbrief worden opgenomen.
Hier komt dan het eerste deel.

(Oom) Rinus

De meest dramatische gebeurtenis binnen de familie van der Slikke is naar mijn oordeel geweest het tragische overlijden op 20 november 1976 van (oom) Rinus.
Op die datum is hij verdronken (?) in de vijver van de inrichting Bloemendaal te Loosduinen.

De juiste toedracht, hoe hij te water is geraakt, is nooit opgehelderd, er werd gesuggereerd dat enkele mede patiënten waarmee hij van de recreatie zaal terug liep naar het paviljoen waar hij was ondergebracht, hem de vijver hadden ingeduwd, maar dat is nooit bewezen.
Om een bepaalde reden, waarop ik verderop nog terugkom denk ik ook dat het zo niet is gegaan.

Het trieste is dat, menselijkerwijs gesproken, verdrinken helemaal niet had hoeven gebeuren. Op de plaats waar hij te water raakte was de vijver slechts ongeveer 50 cm diep, in het midden zal dat wel meer geweest zijn maar als hij was opgestaan had hij er zo weer kunnen uitlopen. Maar waarom gebeurde het wel en wie was Rinus eigenlijk?

Er zijn in de grote huidige familie maar weinig mensen die hem gekend hebben en zeker een aantal die nooit van hem hebben gehoord.

Van de broers en zusters denk ik dat ik hem het beste heb gekend, omdat hij en ik jarenlang in één bed hebben geslapen, eerst in de Maasboschstraat, achter de trap naar de zolder en later ook aan de Binnensingel, in de 'uitbouw'.

Rinus is op 15 juni 1941 geboren, dat was dus ongeveer precies één jaar na het uitbreken van de tweede wereld oorlog.

Gedurende de zwangerschap van (oma) mijn moeder was er daarom een enorme spanning, de van de oorlog maar ook van een behandeling bij de tandarts voor een kunstgebit.

De vraag die ik mij dan ook stel is: Wat zijn de gevolgen van al die spanningen geweest op de ongeboren vrucht, als je hoort dat roken, drank en drugs al zoveel invloed hebben. Er wordt wel gezegd dat zijn schizofrenie een erfelijkheids kwestie is en misschien is dat ook zo maar toch....

Dit in het kort wat betreft de voorgeschiedenis.

[Ik kan mij dat ook nog heel goed herinneren, al was ik toen 3½ jaar, bij het uitbreken van de oorlog, dat door de Engelsen de met olie en benzine gevulde opslagtanks aan de Waterweg werden opgeblazen wat enorme explosies en branden veroorzaakte. Wij woonden destijds in de Bachstraat, recht tegenover deze opslagtanks.

Ik keek s'avonds in het donker door het raam van de voorkamer en zag voor het huis tegen het licht van de vlammenzee het silhouet van een soldaat met een geweer over de schouder, het was een soldaat van de B.S. (Binnenlandse Strijdkrachten) maar ik zag het als een vijand die het op mij gemunt had en ben zo ontzettend geschrokken dat ik het beeld nog altijd zeer helder op het netvlies heb.]

Van Rinus als baby kan ik mij niet veel herinneren, wel meen ik dat het langer dan normaal geduurd heeft voordat hij zindelijk was.

Als kleuter heb ik!! eigenlijk nooit iets bijzonders aan hem gemerkt, hij telde gewoon mee als normale broer.

Na de kleuterschool ging hij gewoon naar de grote (basis) school, maar daar bleek hij niet goed mee te kunnen komen, het ging voor hem te snel. Daarop is besloten hem maar naar de B.L.O. (school voor Bijzonder Lager Onderwijs) te sturen, daar bleek hij de beste van de klas en leerde rekenen, lezen en schrijven.

De kinderen op de B.L.O. waren destijds wel vaak het onderwerp van plagerijen en werden voor oerdom versleten, kinderen zijn daarin zeer hard onder elkaar en hij heeft daar ook erg onder geleden en probeerde woedend voor zichzelf op te komen.

Tot zover leek alles normaal, hij speelde meestal alleen omdat hij anders altijd werd uitgescholden en het liefste wat hij deed was kerkje spelen, al was het voor lege stoelen op de zolder. Verder las hij uitgebreid de krant en ook wel in de bijbel.

Op een gegeven moment is er iets gebeurd, waarvan ik de datum en het jaar niet meer weet, maar met het naar huis lopen langs de haven in Vlaardingen is hij, hoe dat gebeurde is onbekend, te water geraakt.

Hij is er door een politieagent (?) nog juist op tijd uitgehaald, maar heeft er een panische angst voor water aan overgehouden, We probeerden hem als we naar de kerk liepen op zondag uit plagerij wel eens heel ongemerkt naar de waterkant te leiden. Maar ver kwamen wij niet want hij rukte zich in paniek los en vluchtte naar het trottoir langs de huizen.

Dat is dan ook de reden waarom ik denk dat het medepatiënten niet gelukt zal zijn hem in het water te duwen, omdat hij in zijn paniek een enorme kracht kon ontwikkelen.

Naar mijn indruk heeft het lezen van de kranten een zeer negatieve invloed op zijn ziekte gehad. Het was toen de tijd van de koude oorlog en wat hij las was destijds ook niet om vrolijk van te worden er was een beangstigende wapenwedloop en een continue dreiging van een atoom oorlog, ik merkte dat hem dat ook erg aangreep. De vraag is natuurlijk ook interpreteerde hij wel juist wat hij las, ik betwijfel dat, gezien zijn verstandelijke vermogens.

Geleidelijk aan begon hij slechter te slapen en meestal was hij nog wakker als ik veel later naar bed kwam en vroeg dan angstig of er oorlog zou komen, waarop ik hem geruststelde en hij ging slapen.

Nog wat later werd hij regelmatig 's nachts wakker en stond voor het raam in de duisternis te staren, waarna ik hem in bed trok en gebood te gaan slapen met de mededeling dat er niets aan de hand was.

Nog later begon die angst extreme vormen aan te nemen en zag hij in het donker uit het raam soldaten met geweren, hij werd duidelijk hallucinogeen.

Tenslotte was er van slapen bijna geen sprake meer, hij rende panisch van angst naar het raam en scheurde de gordijnen er af, van slapen, ook van (oma en opa) mijn ouders kwam niet veel meer terecht, terwijl zij hun rust toch hard nodig hadden omdat het leiden van het grote gezin veel van hun krachten vergde.

Er moest een oplossing gevonden worden en die kwam er door opname in het 'St Joris Gasthuis' in Delft, de keuze was daarop gevallen omdat die opname buiten de kantonrechter omging en de ouders daardoor zeggenschap en inspraak bleven houden in de behandeling die (oom) Rinus zou krijgen.

Omdat Rinus vanwege heimwee regelmatig wegliep uit St Joris Gasthuis, heeft Pa en Ma hem daar weggehaald. Het leek net een gevangenis.

Maar Pa en Ma konden Rinus vanwege zijn schizofrenie niet langer thuis houden moesten zij overgaan tot opname via de kantonrechter, waardoor zij de ouderlijke macht over hun zoon verloren.

(Oom) Rinus werd nu geplaatst in de inrichting Bloemendaal waar de behandeling werd gestart, helaas had deze niet het gewenste effect, integendeel hij werd almaar agressiever en heeft heel wat vernielingen op zijn naam staan.

Noodgedwongen is men toen overgegaan tot het toedienen van elektroshocks die hem weliswaar rustiger maakten maar ook sterk degenererden omdat bij elke shock een groot aantal hersencellen afsterven. (reden waarom het gebruik van deze methode inmiddels is verboden).

Dat was ook goed te merken omdat hij geleidelijk aan steeds minder rationeel en meer instinctmatig ging functioneren.

Al met al is zijn leven gekenmerkt door een zeer triest verloop.

Tot zover het eerste deel van **(oom) Jaap** zijn jeugdherinneringen. Van **(oom) Rinus** kan heel veel verteld worden, daarom is het fijn dat **(oom) Jaap** iets van hem geschreven heeft.

JARIGE VAN DE MAAND

Allereerst een bedankje van de "Jarige van de maand" december.

Lieve familie,

Ik wil iedereen die mij een kaart of bericht heeft gestuurd met felicitaties voor mijn verjaardag, hartelijke bedanken!

Het was leuk om een keer jarige van de maand te zijn.

Een hartelijke groet,
Jacob en Dámaris Roomer van der Slikke

Wij merken dat van lieverlee de rubriek "Jarige van de maand" een succes wordt. In het begin mocht de "Jarige van de maand" slechts een paar kaarten ontvangen maar nu is het vele malen meer geworden. **Hopelijk gaan jullie allemaal meedoen.**

Nu nog even extra aandacht voor de "Jarige van de maand" januari 2008.

(Tante) Klazien van der Slikke-de Niet

(Tante) Klazien heeft ook een zeer moeilijke tijd achter de rug. Zoals jullie weten is zij al een aantal jaren ernstig ziek. Vele chemokuren heeft zij al moeten ondergaan. Verder moet **(tante) Klazien** veel rusten. Op 20 januari hoopt zij haar geboortedag te mogen gedenken. Ze zal het zeker waarderen als jullie door het sturen van een kaartje of een mailtje haar in deze gedenkt. Nog even het adres.

**C. van der Slikke- de Niet,
Rokkeveenseweg Zuid 145,
2718 EM ZOETERMEER.
Telefoon nummer: 078-361 9228
Mailadres: jmvanderslikke@klikSAFE.nl**

Zo en nu de "Jarige van de maand" februari 2008

Op 11 januari kregen wij van **Marjan Vuijk** de volgende mail.

Beste oom en tante,

Ik weet niet of de jarige voor februari al is gekozen. Maar ons nichtje Myrthe van der Heide heeft zoals bekend al ongeveer 6 jaar suikerziekte wat niet mee valt voor zo'n kleine meid maar wat ze altijd dapper iedere dag meedraagt.

Ze hoopt 4 februari jarig te zijn en 8 jaar te worden. Het zou voor haar een grote verrassing zijn.

Met vriendelijke groeten,
Marjan Vuijk.

Marjan, dit is een goed idee. Want dit is inderdaad een goede reden om haar te verrassen met en kaartje. Immers het zal niet altijd meevallen om deze ziekte onder je leden te hebben en dat op zo'n jonge leeftijd. Wij zullen van harte meedoen en wij hopen dat iedereen dit zal doen. Hier volgt nog haar adres.

Myrthe van der Heide
Jan Wissenslaan 38
3341 GG Hendrik Ido Ambacht.

DITJES EN DATJES

In deze rubriek kunnen jullie kleine mededelingen doen. Dat kan natuurlijk van alles zijn. Bijvoorbeeld je gaat over naar de volgende klas, of je wil iets kwijt wat eigenlijk zonde is om weg te gooien. Deze maand beginnen wij met vijf berichtjes.

Allereerst een mail van **Rianne van der Slikke**.

Lieve familieleden,
Ik heb een klein berichtje. Ik ben 3 januari geslaagd voor mijn rijexamen!
Wel de tweede keer. Maar dat maakt niet uit, ik ben erg blij!
Hartelijke groet,
Rianne van der Slikke

Nog een mail maar nu van **Dámaris Roomer-van der Slikke**

Beste familie,
Wij hebben een nieuwe computer gekocht. Nu hebben wij er één over. Een pentium-3 compleet met scherm. Voor de liefhebber gratis af te halen bij mijn vader (oom) Maarten, Dotterlei 735 in Capelle aan den IJssel.
Hartelijke groeten
Jacob en Dámaris Roomer-van der Slikke

Wij horen graag wie hiervoor belangstelling heeft. Maar dan wel even een telefoontje naar 010-4581610 om een afspraakje te maken.

Dan hebben wij nog een bericht van **(oom) Ben van der Slikke**. **(Oom) Ben** liet ons het volgende weten.
Het beroep dat hij had ingesteld tegen de komst van een garage/kantoor achter zijn tuin heeft hij verloren en toch gewonnen. De bezwaren zijn ongegrond verklaard maar uit nader onderzoek van de gemeente bleek dat de bouwoppervlakte van de garage/kantoor de normen overschreden. Dientengevolge is de bouwvergunning ingetrokken.

Verder hebben wij nog het volgende berichtje van (oom) Piet en (tante) Nel Bakker-van der Slikke ontvangen.

Lieve familie,

Wij zouden het fijn vinden wanneer de familie ook eens aan ons zou willen denken. Wij zouden het zeer waarderen als jullie eens op visite zouden komen of ons eens zou uitnodigen. Wij zitten hier maar in d' Amandelhof en voelen ons wel eens eenzaam. Alhoewel hier wel van alles te doen is, zitten wij altijd maar alleen en voelen wij ons altijd eenzaam in dit gebouw. Wij zouden er ook wel eens uit willen. Het enige waar Piet komt is af en toe in het ziekenhuis want naar de kerk gaat ook niet. Onze kinderen wonen niet in de buurt en verder zien wij nooit iemand, dus denk eens aan ons!

Dit was onze vraag.

De hartelijke groeten van (tante) Nel en (oom) Piet

Tenslotte komt hier nog een spannend verhaal van (tante) Hanna.

Een onvergetelijke Oude Jaarsnacht.

Oudejaarsavond waren (tante) Anneke en ik bij Gert en Carla in Ede. Het was erg gezellig, maar wij gingen na middernacht terug naar Uddel om dan daar te slapen en om na de kerk weer naar Ede te gaan om mee naar huis te rijden.

Uitgezwaaid door de familie gingen wij dan op pad. Maar o wat een mist, wat een slecht zicht. Wij dachten dat dat was vanwege al dat vuurwerk dus zou het straks wel beter worden!

Anneke kon het zo slecht zien vanwege de zeer dichte mist dat ik tenslotte maar naast de auto ging lopen om haar aanwijzingen te geven.

Ja rechts, nu links, nu gewoon rechtdoor blijven rijden, maar het ging niet.

Toen zij we maar aan de kant stil gaan staan en wat nu! Er kwam sirene geloei en gelukkig zagen wij een paar meter verder een bushalte. Dus ik weer voor de auto uit en gauw voorzichtig daarheen gereden!

De brandweer en de politie passeerden ons in slakkengangentje en ging ook nog een tegen het verkeer in hoorden wij later.

Wij hadden inmiddels Carla gebeld dat wij terugzouden komen, want zo'n dichte mist hadden wij nog nooit meegemaakt. Daar kwam een auto aan en wij natuurlijk snel er achter aan. Daar stonden we ineens voor de verkeerslichten en ik wist dat wij linksaf moesten slaan. Maar Anneke durfde niet want je zag de verkeerspalen niet eens. Dus ik weer uitgestapt en na wat aanwijzingen gingen wij stapvoets terug naar Carla. Doch wij durfden echt niet verder want we waren bang voor de klap die zou volgen! Ineens, een paar lichten achter ons. Ik naar de auto toe en vertelden hun dat wij niets konden zien en dat wij niet verder durfden te rijden!

Het was een jong stelletje en die zouden wel voor ons rijden. Wij zouden dan tot bij de benzinepomp achter hun rijden en daar linksaf slaan. Daar gingen we weer in slakkengangetje. Maar O, wij zagen de benzinestation te laat. Dus ik weer uit de auto en liep nu voor de auto uit en zo de betreffende straat in. Gelukkig konden wij vanwege de huizen nu iets beter zien.

Wij hebben over het stukje meer dan een half uur gedaan, waar we normaal in 5 minuten zou gedaan hebben. Wat stonden wij te trillen en te beven op onze benen.

Toch hebben wij bij Carla heerlijk geslapen en (tante) Anneke is 's morgens vroeg naar Uddel gegaan. Gelukkig was toen de mist een stuk minder!
Hartelijke groeten (tante) Hanna.

Zo, dat was best een spannend verhaal en gelukkig is alles goed afgelopen. Op zo'n moment realiseer je dat je in alles afhankelijk ben van Hem die alles bestuurt en regeert.

Zo, dat is dat, wij zijn benieuwd of deze rubriek aanslaat. Dus heb je een **“Ditje of een Datje,** een mailtje weinig moeite.

NOG EVEN DIT

Voor wat betreft de **familievanderslikke.nl** website hebben wij weinig nieuws te melden. Het is nog steeds in constructie.

Maar ten behoeve van de familie willen wij graag de site vullen met zinnige informatie. De volgende rubrieken zouden wij daarin graag willen opnemen. Uitgegeven Slikkertjes-Nieuwsbrieven, naam, adres en woonplaats van de familie, geboortedatum, trouwdatum etc. Daarom willen wij de volgende keer bij de nieuwsbrief een invulformulier voegen met deze vragen. Maar alvorens dit uit te voeren willen wij graag van jullie vernemen of er onder ons zijn die hiertegen bezwaren hebben. Laat het ons weten.

Om misbruik van de gegevens te voorkomen zullen alleen zij toegang tot de website krijgen die tot de familie behoren. De toegang zal allen op verzoek gegeven worden door middel van een toegangscode.

TENSLOTTE

Zoals jullie zien gaat de nieuwsbrief een beetje leven in de familie. Dat vinden wij natuurlijk erg leuk. Maar voor het samenstellen van de nieuwsbrief hebben wij wel enkele dagen nodig. Daarom het volgende verzoek.

Heb je een berichtje, een mededeling of iets anders wat het melden waard is, mailt het voor de tiende van elke maand. Wij kunnen dan de nieuwsbrief op tijd samenstellen en op de vijftiende de nieuwsbrief uit doen gaan.

Hartelijke groeten van,

(Ome) Maarten en (tante) Sophia